

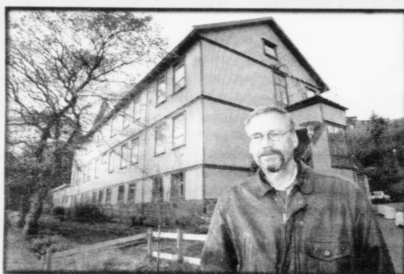
Zwart til Hollywood

Norðmaðurin Harald Zwart er farin til Hollywood. Zwart er ungur leikstjóri og skal í Hollywood stjórnað filminum „One Night at McCools“. Og ikki er tað hessini stjørnur, hann skal stjórna: Michael Douglas og Liv Tyler! Filmurin, sum verður lýstur sum „a dark comedy“, verður eftir ætlan liðugur og frumsýndur komandi vár. Framleiðslufelagið eitur Universal og er eitt av teim stóru og kendu í Hollywood. Tað var sama felag, sum á sinni gjordi „Back to the Future“, sum sigst verða yndisfilmur Zwart's. Harald Zwart, sum áður hevur gjørt filmin „Hamilton“, er ikki fyrsti norðmaður, sum ger seg galdandi í glamurosa Hollywood. Skoytu-prisessan Sonia Henie, sum eisini medvirkandi í filmum, var í Hollywood í fjóruti-árunum. Fótafar hennara sæst í tiltiknu flisunum við The Chinese Mann Theatre...

Morita deyður

Akio Morita er deyður, 78 ára gamal. Hann var grundarinn av japansku Sony-fyrirkúni, sum keypti bæði CBS Records, Columbia Film, og Michael Jackson í USA... ein av grundarsteinunum í nútíðar forbrúkarismu.

Dalurin fagri

Í vikuni kom út nýggja skaldsøgan „Dalurin fagri“ eftir Gunnar Hoydal. Bókadeild Føroya Lærafelags gevur út. Skaldsøgan er um drongin Páll, ið veksur upp millum tey sjúku á bróstsjúkrahúsinum. Søgan tekur við um várið 1924, tá ið gentan Sigríð kemur í dalin, har sjúkrahúsið stendur, og endar summarið eftir, tá ið hon verður ferd úr aftur dalinum.

Tuberklasjúkan mundi nema við hvørt einasta húski í Føroyum og setti sín dapra dám á fleiri ættarlið í Føroyum. Gunnar Hoydal er útbúgvin arkitekt, og starvaðist í 25 ár sum býararkitekt í Havn. Sum rithøvundur hevur hann verið virkin á nógvum ymiskum økjum, og skrivað stuttøgur, skaldsøgur, tíðargreinar, yrkingar og sangir, seinast til sangleikin Skeyk. Hann eigur eisini meistaraligu týðingarnar av klassikaranum Palla Pumm, sum Bókadeild Føroya Lærafelags hevur givið út.

Ráðstevna um public-service-hugtakið

Hin 18. november í ár skipa danska norrøna felagið, Politiken og Danmarks Radio fyri ráðstevnu um public service hugtakið í Bellasentrinum í Keypmannahavn. Norðurlandska public-service er hart spent. Henda tænastan stríðist ein harðan bardaga fyri at yvirlevja í altjóða handils-miðlaksríknum. Serfrøðingar og miðlaksur úr øllum Norðurlondum fara at geva sitt boð uppá, hvussu rúm framvegis verður givið dygdargóðum orðaskifti og upplýsing. Danska norrøna felagið vónar at fáa í gongd eitt kjak um liftanina hjá sjónvarpsrásunum fyri hyggjaratølum og teirra trot av góðsku.

Íslendskur leikstjóri heiðraður

Tað gjørdist íslenski filmsleikstjóri Dagur Kári Pétursson, sum fekk virðislønina fyri besta stuttfilm „Lost Weekend“ á norðurlandska stuttfilmsfagnaðinum „Pannorama“, sum í ár var í Reykjavík. Hesin sami Pétursson fekk annars eina eykavirðisløn fyri ein annan stuttfilm, „Old Spice“, sum er um lívið í eini gamlari íslenskarri barsalsalon. Filmurin hjá danska leikstjóranum Jon Bang Carlsens úr Suðurlandi varð eisini heiðraður. Næsti stuttfilmsfagnaður verður um hetta mundið næsta ár í Bergen.

Subject: Teldubræv
Date: Fri 8. okt. 1999
To: post@sosialurin.fo
From: justinus@t-online.de
Reply to: justinus@t-online.de

**TELDU-
POSTURIN**

Fjálga mítt fávit

Sitandi á súðilunjunni úti í heimi í Hamburg, fái eg blóðini dagliga sendandi. Lætt er at fylgja við, blóðini eru litið meira enn daggomul, tá tey liggja á borðinum. Eri eg enn meira forvitin, so kann eg altíð fara út á nóttina, og tá fái eg blóðiðindini, so skjótt tey eru skrivaði. Onkuntíð latið eg heimasíðuna hjá Hans Blásver, einum teldusnillingi í Havn, upp. Har ber til at hoyra útvarpið, eins og týðuliga og gekk tú í heimbygðini hjá gamla útvarpsmanninum Ivári úr Krvík og hevði eitt lummalurt uppi á tær.

Og sitandi á súðilunjunni úti í heimi, so streyma tíðindini heiman ímóti mær, og hóast føroyingur um ein háls, so kennast tey so fremmand. Tað riggar als ikki at hoyra SEV lýsa við streymsliti til Kunoyar, her millum gomlu kirkjurnar í Hamburg. Tí útisetin er júst fremmandafuglurin. Tá hann legði til brots út í heim, so óttaðist hann alt tað fremmanda har úti. Tá hann hevði vant seg við lívið úti í heimi, so kendist lívið heima fremmant. Hann er vorðin tvífalt fremmandur og veit ikki rættuliga, hvar hann hoyrir heima.

Men tað kann eisini vera ein fyrimurur,

tí tá er tú ikki so bundin av trongskygninum, sum mangan ræður í lítlum samfeløgum. Blóðini eru fylt við tjaknum um Hvítubók, loysing ella ikki loysing. Sætt uttaneftir, eitt sakligt og gott orðaskifti um eitt sera týðningarmikið mál. Tað er ikki torført hjá okkum at fylgja við, hvat hendir heima, nú fjølmiðlarnir hava so lætt við at sleppa út um landodd-amar.

Eg undrist ikki á føroyska tjakið um framtíðarstöðu Føroya í United Kingdom of Denmark. Tá órógvir danska stóðan nógv meira. Fyrr í vikuni varð fólkatingið sett. Forsætisráðharrin Poul Nyrup segði millum annað um Føroyar, at valdu Føroyar at taka seg burtur úr ríkisfelagsskapinum, so fór hetta at fáa búskaparligar avleiðingar fyri føroyingar. Hetta er nókurlunda sama stóða, sum tey ið ganga móti fullveldisætlanini hava heima í Føroyum.

Men her er okkurt, sum ikki ruggar rætt. Hvussu ber tað til, at eitt land vil vanda einum parti av landinum bakið, tí tað hevur ynski um at gera meira sjálvbjargið. Eg royni at seta hetta roknið upp, sum tað var ein partur av mínum

gerandisdegi, men eg fái tað framvegis ikki at passa, og eitt landshúshald verður ofta samanborið við eitt vanligt húshald. Um vit nú taka dømi, at vit eiga ein hálvvaksnan son, sum megnar sjálvur at vinna helvtina av tí peningi, sum hann tørvar. Ein dagin kemur hann til mín og sigur, at nú er hann ikki so bundin av okkum foreldrum longur, tí nú hevur hann fingið bjóðað nýtt arbeiði eftir skúlatíð, og nú megnar hann sjálvur at vinna 75 prosent av tí peningi, honum tørvar. Skulu vit nú sum foreldur svara honum, at hetta ganga vit als ikki við til, Vil hann verða sjálvbjargin, so má hann læra at standa á egnum beinum. Vit gevast við at stuðla honum fíggarliga beinanvegin, hann skal bara vága sær at koma her og halda seg vera. Skuldu vit ikki heldur fegnast um hansara vilja at gerast sjálvbjargin og hjálpt honum alt tað við megnadu.

Men so trokar ivin seg fram aftur. Skulu vit stuðla teimum, sum vilja vera sjálvbjargin. Og aftur hesuferð er tað suðuroysarglingin, sum birtir undir ivan. Heilt síðan Smyril kom til landið, hevur stríðið seg upp um ferðatælanina hjá

Smyrli. Hetta er afturvendandi á hvørjum ári. Mannagongdin er eisini tann sama. Strandferðslan kemur við eini ferðatælan, henda vekir Hendrik Old og hinar suðuroyarløgtingsmenninar, og teir gera so ársins politiska gerning í blóðunum. Eina viku um verið tann sami seinasta mannsaldurin, men ferðatælanin, hon má elva til stríð fyri at halda politikarar virknar á sama hátt, sum kommunurnar halda ungum til í árliga tiltakimum, „Ung í arbeiði“.

Síðan einaferð fyrst í hesi öldini er eitt tok farið av høvuðsjarnbreytini um tvey tíðina seinna part í Hamburg. Tokið stevnið fram móti París. Soleiðis hevur tað verið øll árin uttan nakra broyting. Teinurin til Suðuroyar er næstan óbroyttur seinastu mongu túsund árin. Smyril hevur nú verið tann sami seinasta mannsaldurin, men ferðatælanin, hon má elva til stríð fyri at halda politikarar virknar á sama hátt, sum kommunurnar halda ungum til í árliga tiltakimum, „Ung í arbeiði“.

Jústines Eidesgaard, Hamburg